

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/20/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200863
Dátum vydania rozhodnutia:	12.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8013200863.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., právne zastúpeného JUDr. Marcelom Kohútom, advokátom so sídlom Nám. sv. Egídia 95, Poprad, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove, Pionierska 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-KDI-3-76-002/2013-P zo dňa 28. augusta 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/40/2013-60 zo dňa 4. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/40/2013-60 zo dňa 4. apríla 2014 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

Krajský súd v Prešove na základe žaloby žalobcu preskúmal zákonnosť napadnutých rozhodnutí správnych orgánov, ako aj postup, ktorý predchádzal ich vydaniu podľa § 250j ods. 1 OSP v rozsahu a z dôvodov uvádzaných v žalobe a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju zamietol.

Vychádzal pritom z obsahu predloženého administratívneho spisu, z ktorého mal jednoznačne za preukázané, že žalobca prostredníctvom advokátskej kancelárie JUDr. Marcela Kohúta podal dňa 13. mája 2013 písomné podanie adresované Okresnému riaditeľstvu PZ ODI v Poprade označené ako odvolanie - obnova konania s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 1 písm. a), c), e) správneho poriadku, pretože:

Správny orgán postupoval v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona, keď rozhodoval napriek tomu, že splnomocnený zástupca svoju neúčasť dňa 28. apríla 2010 ospravedlnil, s predmetným ospravedlnením sa správny orgán nijako nevysporiadal a v neprítomnosti účastníka a jeho právneho

zástupcu rozhodol vo veci.

Podľa ustanovenia § 108 ods. 5 zákona o cestnej premávke v čase prejednávania priestupku sa údaje o dopravných priestupkoch viedli v evidencii vodičov 5 rokov od vykonania sankcie za priestupok a po uplynutí tejto doby sa mali tieto údaje natrvalo zničiť. Správny orgán v čase rozhodovania prihliadal na evidenčnú kartu vodiča zo dňa 9. februára 2010, kde uvedená evidenčná karta vodiča obsahovala údaje, ktoré tam už nemali byť. Na základe toho správny orgán dospel k nesprávnemu hodnoteniu dôkazov a určení výmery sankcie za uvedený priestupok nerešpektujúc § 34 ods. 1 Správneho poriadku, kde na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Uvedené porušenie správnemu orgánu vytkol aj Krajský súd v Prešove v rozsudku 1S/53/2011 zo dňa 8. novembra 2011.

Na napádanom rozhodnutí správny orgán vyznačil právoplatnosť 17. februára 2011. Najvyšší súd SR v uznesení 10Sžd/27/2012 zo dňa 15. marca 2013 uviedol, že mala byť vyznačená právoplatnosť 18. júna 2010. Keďže priestupca mal týmto rozhodnutím niečo vykonať (zaplatenie pokuty a uloženie sankcie), je potrebné toto rozhodnutie zrušiť a rozhodnúť znova.

O návrhu na obnovu konania rozhodol prvostupňový správny orgán napadnutým rozhodnutím dňa 24. júna 2013 pod č. p. ORP-73/DI-2-SK-2010. Voči predmetnému rozhodnutiu o zamietnutí povolenia obnovy konania podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 28. augusta 2013 pod č.p. KRPZ-PO-KDI3-76-002/2013-P tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Pokiaľ ide o prvotné konanie o priestupku, z predloženého priestupkového spisu, zo správy o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 9. februára 2010 mal súd za preukázané, že žalobca viedol motorové vozidlo Hyundai Santa Fe, TEČ: J. dňa 9. februára 2010 o 11:45 hod. po ceste 1/67 v smere od obce Hranovnica na Poprad, pričom pri cestnej kontrole nemal pri sebe doklady predpísané na vedenie a premávku vozidla a následne lustráciou bolo zistené, že dňa 9. septembra 2009 mu bol zadržaný vodičský preukaz pod č. R. a má uložený zákaz činnosti. Týmto konaním sa dopustil porušenia ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a naplnil tak skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Ďalšia jazda mu bola zakázaná, ako to vyplýva po poučení v zmysle § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch vodič do prvotnej správy uviedol, že nebude k uvedenému priestupku vypovedať, je ochotný za uvedený skutok zaplatiť blokovú pokutu, čo podpísal vlastnoručným podpisom.

Ako vyplýva z úradného záznamu zo dňa 9. februára 2010 spísaného mjr. JUDr. H. Y. a mjr. Mgr. J. R. v čase o 11.35 hod. bol prijatý od ODOS OR PZ Poprad telefonický fonogram o tom, že do obce Hranovnica v smere od Popradu jazdí osobné motorové vozidlo, ktorého vodič má zadržaný vodičský preukaz. Počas kontroly bol vodič podrobený dychovej skúške. Tvrdil, že vodičský preukaz má, ale si ho zabudol doma. Následne lustráciou bolo zistené, že vodičský preukaz má vodič zadržaný, a to odo dňa 9. septembra 2009.

Z evidenčnej karty vodiča s dátumom 9. februára 2010 vyplýva, že záznamy o priestupkoch a trestných činnostiach v cestnej premávke, ktoré sú evidované na tejto karte vodiča sú uvedené blokové pokuty, priestupok zo dňa 9. júna 2008, o ktorom rozhodla Mestská polícia Poprad a ďalej o zadržaní vodičského preukazu ako záznam pod bodom 1 zo dňa 9. septembra 2009, kedy bol zadržaný VP vodičovi OR PZ Poprad pod č. OR-10-280/DI-2-2009. Dôvodom zadržania bolo porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), § 4 ods. 2 písm. c), § 9 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. d) a f) zákona č. 8/2009 Z. z. Ďalej sú v evidenčnej karte vodiča uvedené aj priestupky zo starého systému, a to priestupky v čase spáchania zo dňa 7. júna 1988, 21. januára 1987, ktoré aj podľa názoru súdu správny orgán v konaní vôbec nezohľadňoval.

Súd mal z priestupkového spisu tiež za preukázané, že predvolanie obvinenému na ústne prejedanie priestupku zo dňa 10. marca 2010 bolo doručené žalobcovi dňa 18. marca 2010. Zároveň z úradného záznamu zo dňa 31. marca 2010 spísaného nadpor. E. H. vyplýva, že dňa 31. marca 2010 mu telefonicky volal JUDr. Kohút, právny zástupca obvineného, ktorý ho ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní dňa 31. marca 2010, ako aj seba z dôvodu oneskoreného oznámenia o predvolaní na pojednávanie zo strany obvineného. Zároveň právny zástupca uviedol, že splnomocnenie obvineného doručí správnemu orgánu.

Z predvolania obvineného na prejednanie priestupku zo dňa 12. apríla 2010 doručené žalobcovi dňa 15. apríla 2010 vyplýva, že ústne prejednanie priestupku sa uskutoční dňa 29. apríla 2010 o 09.30 hod. v

budove Okresného riaditeľstva PZ ODI v Poprade. Zo zápisnice z pojednávania o priestupku v neprítomnosti obvineného zo dňa 29. apríla 2010 pod č. p. ORP-73/DI-2-SK-2010 vyplýva, že priestupok prejednal starší referent oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a DE ODI nadpor. E. H. bez prítomnosti obvineného, ktorý sa do otvorenia pojednávania neospravedlnil a nezúčastnil sa ho ani právny zástupca. Ten v telefonickom rozhovore dňa 31. marca 2010 uviedol, že predloží plnomocenstvo na zastupovanie obvineného, plnomocenstvo do termínu 29. apríla 2010 však nebolo predložené.

Ako ďalej vyplýva z písomného ospravedlnenia neúčasti na ústnom pojednávaní o konaní o priestupku advokátskou kanceláriou JUDr. Marcela Kohúta zo dňa 28. apríla 2010, ktoré bolo podané na Pošte Poprad 1 dňa 28. apríla 2010 a doručené OR PZ Poprad nadpor. E. H. dňa 30. apríla 2010 a ktorého súčasťou je aj plnomocenstvo udelené žalobcom zo dňa 15. marca 2010 na zastupovanie v predmetnej veci bolo jednoznačne preukázané, že ospravedlnenie neúčasti tak obvineného, ako aj právneho zástupcu bolo doručené prvostupňovému správne mu orgánu 30. apríla 2010, teda po vykonaní ústneho pojednávania.

Ako ďalej vyplýva z priestupkového spisu z úradného záznamu zo dňa 2. februára 2011 napísaného por. Bc. H. R., dňa 2. februára 2011 doručoval na ulici D. v rodinnom dome č. XXXX/X rozhodnutie o priestupku pod č. ORP-73/DI-2-SK-2010, ktoré bolo vydané 29. apríla 2010, žalobcovi, ktorý rozhodnutie o priestupku ako aj poštové poukážky na zaplatenie pokuty a trov konania dňa 2. februára 2011 v čase o 12.00 hod. odmietol prevziať aj napriek poučeniu, že v zmysle § 24 ods. 3 zákona o správnom konaní, podľa ktorého ak adresát bezdôvodne odoprie písomnosť prijať, písomnosť je doručená dňom, keď sa jej prijatie odoprelo.

Ďalej z priestupkového spisu mal súd preukázané, že žalobca prostredníctvom advokátskej kancelárie JUDr. Marcela Kohúta podal žalobu dňa 5. augusta 2011 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. KRP-P-94/KDI-PCP-2011 v spojení s rozhodnutím ORP-73/DI-2-SK-2010 zo dňa 29. apríla 2010 vydané OR PZ ODI Poprad, ktorá bola vedená na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1S 106/2011.

Z priestupkového spisu mal ďalej súd preukázané, že písomným podaním zo dňa 2. augusta 2011 pod č. KRP-P-94/KDI-BCP-2011 adresovaným KR PZ v Prešove JUDr. Marcelovi Kohútovi, advokátovi ako upovedomenie o odvolaní voči právoplatnému rozhodnutiu o priestupku s tým, že pisateľ ako príslušný správny orgán podľa § 65 ods. 1 Zákona o správnom konaní obdržal prostredníctvom OR PZ ODI v Poprade dňa 8. júla 2011 podanie zo dňa 16. júna 2011 označené ako mimoodvolacie konanie proti rozhodnutiu o priestupku, ako aj spisový materiál týkajúci sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ďalej z uvedeného upovedomenia vyplýva, že prvostupňový správny orgán ODI OR PZ v Poprade vydal dňa 29.04.2010 rozhodnutie o priestupku, ktorým bol žalobca uznaný vinným a bola mu uložená pokuta vo výške 500 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov. Uvedené podanie zo dňa 16. júna 2011 posúdil správny orgán s ohľadom na skutočnosť, že uvedený návrh neobsahoval náležitosti ustanovené zákonom na obnovu konania ako podnet na mimoodvolacie konanie podľa § 65 ods. 1 a nasledujúcich ustanovení Zákona o správnom konaní. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a posúdení predmetného podnetu dospel k správny orgán k záveru, že nie sú dané podmienky na začatie konania podľa § 65 Zákona o správnom konaní.

Ako ďalej vyplýva z priestupkového spisu, návrhom na podanie protestu prokurátora zo dňa 9. mája 2011 sa žalobca domáhal, aby prokurátor podal protest proti rozhodnutiu OR PZ v Poprade zo dňa 29. apríla 2010 sp. zn. ORP-73/DI-2-SK-2010 a v prípade, že protestu nebude vyhovené, aby podal správnu žalobu.

Z uznesenia Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 1S 106/2011 - 36 zo dňa 8. marca 2012 vyplýva, že súd konanie vo veci zastavil s odôvodnením, že žaloba bola podaná voči listu žalovaného zo dňa 02.08.2011 pod č. KRP-P-94/KDI-BCP-2011 vo veci odvolania voči právoplatnému rozhodnutiu o priestupku označenom ako upovedomenie, ktorý nie je s poukazom na ustanovenie § 247 ods. 2 OSP preskúmateľné súdom, vzhľadom k tomu, že nejde o rozhodnutie správneho orgánu.

Ako krajský súd v odôvodnení konštatoval, z obsahu spisu zistil, že prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Žalobca bol v prvostupňovom rozhodnutí riadne poučený o možnosti podania odvolania proti tomuto rozhodnutiu a o tom, že návrh na preskúmanie je možné podať až po využití riadneho opravného prostriedku. Aj podľa názoru krajského súdu bolo povinnosťou správneho orgánu, ktorý vydal rozhodnutie o priestupku, doručiť toto rozhodnutie právne mu zástupcovi priestupcu, aj keď plná moc na zastupovanie bola doručená po vydaní rozhodnutia, ale pred jeho doručovaním. Právne mu

zástupcovi žalobcu nič nebránilo v tom, aby po doručení rozhodnutia podal odvolanie. Ani žalobca, ani jeho právny zástupca nevyužili právo na podanie odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu, preto toto rozhodnutie podľa § 247 ods. 2 nemôže byť predmetom preskúmania. Predmetom preskúmania podľa piatej časti OSP nemôže byť ani list žalovaného zo dňa 2. augusta 2011 KRP-P-94/KDI-BCP-2011, pretože nespĺňa náležitosti (formálne ani obsahové) správneho rozhodnutia podľa § 46 a nasledujúcich Správneho poriadku. Súd v rámci preskúmavacieho konania na základe žaloby môže preskúmať rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu len v súvislosti s preskúmaním zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu II. stupňa.

O odvolaní voči predmetnému uzneseniu Krajského súdu v Prešove rozhodol Najvyšší súd SR pod sp. zn. 10 Sžd 27/2012 zo dňa 15. marca 2013, v ktorom rozhodnutí okrem iných skutočností poukázal aj na to, že rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Poprade zo dňa 29. apríla 2010 sa stalo právoplatným 18. júna 2010, pretože posledný deň 15-dňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na piatok 18. júna 2010. Potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove ako správne a v súlade so zákonom, keď konanie voči písomnému upovedomeniu zo dňa 2. augusta 2011 ako nedôvodné zastavil. Čo sa týka vyznačenia právoplatnosti, v tejto časti nepochybil krajský súd, pretože nebolo pochybností o tom, že toto rozhodnutie je právoplatné a v určenej 15-dňovej lehote nebolo napadnuté odvolaním. Z tohto zistenia správne a v súlade so zákonmi vychádzal aj krajský súd, a to bez ohľadu na to, či právoplatnosť nadobudlo dňa 18. júna 2010 alebo dňa 17. februára 2011, ako je na ňom nesprávne vyznačené. Táto skutočnosť aj podľa Najvyššieho súdu SR nemala vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia.

Na základe vyššie uvedených skutočností aj podľa krajského súdu neboli zo strany žalobcu splnené podmienky na povolenie obnovy konania vo veci prejednávania priestupku zo dňa 9. februára 2010, ktorého sa žalobca ako priestupca dopustil. Podľa názoru krajského súdu bolo jednoznačne v konaní prvostupňového správneho orgánu a žalovaného preukázané, že žalobcom neboli predložené také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci priestupku a tieto žalobca bez zavinenia nemohol v konaní uplatniť.

Z obsahu administratívneho spisu a jednotlivých písomných dôkazov, hlavne zápisníc o podaní vysvetlenia, úradných záznamov, ako aj zápisnice o ústnom prejednaní priestupku v neprítomnosti obvineného vyplývajú skutočnosti, ktoré boli žalobcovi známe počas celého správneho konania a ktoré mohol kedykoľvek v priebehu správneho konania aj uplatniť, a teda nie je naplnený dôvod obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. a) Zákona o správnom konaní. Čo sa týka prejednávania priestupku v neprítomnosti priestupcu, súd sa plne stotožnil s názorom správneho orgánu, pretože bolo vyslovene v kompetencii žalobcu a jeho právneho zástupcu, aby svoju neprítomnosť ospravedlnil riadne a včas. Ospravedlnenie doručené správne orgánu dňa 30. apríla 2010 ani súd nepovažuje za riadne a včasné ospravedlnenie odôvodňujúce odročenie pojednávania o priestupku. V tejto súvislosti poukazuje súd na rozhodovaciu činnosť NS SR v obdobnej veci vedenej pod sp. zn. 10Sžd/19/2012.

Ani dôvod uvedený žalobcom v návrhu na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. c) Zákona o správnom konaní nebol naplnený, pretože aj podľa názoru súdu prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný dostatočne zistili skutkový stav vo veci prejednávania priestupku zo dňa 9. februára 2010, vychádzali pri uložení sankcie z priestupku, ktorého sa dopustil žalobca dňa 9. septembra 2009, o ktorom v čase vydania rozhodnutia 29. apríla 2010 nemal správny orgán vedomosť, že by tento priestupok bol anulovaný. Takže správny orgán vychádzal zo správne zisteného stavu veci v súlade s ustanovením § 34 ods. 1 Správneho poriadku, ak vychádzal z evidenčnej karty vodiča zo dňa 9. februára 2010 a priestupku, ktorého sa žalobca dopustil v posledných 12 mesiacoch pred dňom 9. februára 2010.

Podľa názoru súdu nie je splnený ani dôvod na povolenie obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. e) Zákona o správnom konaní, lebo rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako pravdivé, ich dôveryhodnosť bola preukázaná. Aplikácia tohto dôvodu vyžaduje, že musí ísť o také poznatky, ktoré správny orgán získal pri dokazovaní a ktoré či už úplne alebo čiastočne nezodpovedajú skutočnosti a o nepravdivosti ktorých nikto nevedel. Takýmto dôvodom nie je nesprávne vyznačená právoplatnosť na rozhodnutí o priestupku, ktorá ani podľa názoru NS SR nemala vplyv na zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu zo dňa 29. apríla 2010.

Za daných skutkových okolností by bolo absurdné povoliť obnovu konania, pretože by to bolo v rozpore s účelom inštitútu obnovy konania. Žalobca, pokiaľ mal možnosť sa účelne brániť riadnymi opravnými

prostriedkami v konaní o priestupku, sa týmto neriadil, nepodal odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu o priestupku zo dňa 29. apríla 2010 a následne jeho postupy, ktoré boli vykonané ako mimoriadne opravné prostriedky v rámci konania, ďalej podnet na podanie protestu prokurátorovi, ústavná sťažnosť a následne podaná žaloba jednoznačne nepreukázali skutočnosti, ktoré žalobca tvrdí aj v predmetnej žalobe a teda tvorí podstatu dôvodov pre obnovenie konania čo sa týka rozhodnutia o priestupku zo dňa 29. apríla 2010.

Občiansky súdny poriadok v § 250i ods. 3 upravuje, že pri preskúmvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/98-102/02, podľa ktorého správnym konaním sa nazýva postup správnych orgánov, účastníkov konania a ďalších osôb pri vydávaní rozhodnutí, ktorý upravuje právny predpis. Zmyslom všetkých procesných predpisov je zabezpečiť realizáciu hmotných noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb za takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav čo najúplnejšie prostriedkami, ktoré objasňujú okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, a aby účastníkovi, o ktorého vec - práva a povinnosti ide, bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva. Toto platí zvlášť, ak ide o konanie, v ktorom dôkazná povinnosť spočíva na účastníkovi. Pri tomto zmysle konania dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250i ods. 3 OSP môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.

II.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal jednak nesprávne zistenie skutkového stavu veci, ktoré mal prvostupňový súd odmietnuť strohou konštatáciou o úplnosti zisteného skutkového stavu veci, a tiež odňatie práva na spravodlivý súdny proces tým, že žalobca nemal možnosť byť prítomný pri prerokovaní priestupku a navrhovať dôkazy a vyjadriť sa k veci, hoci ho v deň konania o priestupku mal telefonicky ospravedlniť právny zástupca u vec prerokúvajúceho policajta, ktorý navyše o deň neskôr dostal toto ospravedlnenie i písomne a toto bolo doručované v rámci jedného mesta dva dni napriek tomu, že išlo o prioritnú zásielku. Ďalej namietal nespojenie vecí - priestupkov, ktoré sa mali stať 9. februára 2010 a 9. septembra 2009, hoci je to pre orgány objasňujúce priestupok obligatórne a viedlo by to k uloženiu miernejšej sankcie pre žalobcu a namietal tiež, že evidenčná karta vodiča založená v priestupkovom spise slúžiaca orgánu objasňujúcemu priestupok pri ukladaní sankcie, obsahovala v rozpore s ustanovením § 108 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov údaje, ktoré už dávno mali byť z nej natrvalo zničené.

Navrhol preto zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne zmenu napadnutého rozsudku tak, že budú zrušené preskúmvané rozhodnutia správnych orgánov o nepovolení obnovy konania a vec sa vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa plne stotožňuje z rozsudkom krajského súdu a navrhuje ho potvrdiť. Uviedol, že ku všetkým odvolacím námietkam sa podrobne vyjadril už v pôvodnom konaní o priestupku a následne aj v priebehu konania o povolení, resp. nepovolení obnovy konania a tieto boli aj predmetom súdneho prieskumu.

III.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 OSP, odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednávanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 12. novembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím ODI v Poprade, ktorými nebola povolená obnova konania vo veci vedenej pôvodne pod č. k. KRPP-94//KDI-BCP-2011 na KRPZ KDI Prešov v spojení s vecou vedenou pod č. k.: ORP73/DI-2/SK-2010 na ORPZ ODI Poprad.

V tomto priestupkovom konaní bol prerokúvaný priestupok žalobcu proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 9. februára 2010 o 11:45 hod. viedol motorové vozidlo Hyundai Santa Fe, EČ: J. po ceste 1/67 v smere od obce Hranovnica na Poprad, pričom pri cestnej kontrole nemal pri sebe doklady predpísané na vedenie a premávku vozidla a následne lustráciou bolo zistené, že dňa 9. septembra 2009 mu bol zadržaný vodičský preukaz pod č. R. a má uložený zákaz činnosti.

V návrhu na povolenie obnovy konania (v konaní o povolenie obnovy nesie dôkazné bremeno žalobca ako navrhovateľ obnovy konania, a nie žalovaný na rozdiel od samotného priestupkového konania v ktorom samozrejme nesie dôkazné bremeno, najmä preukázanie viny priestupcu štát prostredníctvom orgánu objasňujúceho priestupok) sa žalobca domáhal povolenia obnovy konania z troch dôvodov:

Správny orgán postupoval v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona, keď rozhodoval napriek tomu, že splnomocnený zástupca svoju neúčast' dňa 28. apríla 2010 ospravedlnil, s predmetným ospravedlnením sa správny orgán nijako nevysporiadal a v neprítomnosti účastníka a jeho právneho zástupcu rozhodol vo veci.

Podľa ustanovenia § 108 ods. 5 zákona o cestnej premávke, v čase prejednávania priestupku sa údaje o dopravných priestupkoch viedli v evidencii vodičov 5 rokov od vykonania sankcie za priestupok a po uplynutí tejto doby sa mali tieto údaje natrvalo zničiť. Správny orgán v čase rozhodovania prihliadal na evidenčnú kartu vodiča zo dňa 9. februára 2010, kde uvedená evidenčná karta vodiča obsahovala údaje, ktoré tam už nemali byť. Na základe toho správny orgán dospel k nesprávnemu hodnoteniu dôkazov a určení výmery sankcie za uvedený priestupok nerespektujúc § 34 ods. 1 Správneho poriadku, kde na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Uvedené porušenie správneho orgánu vytkol aj Krajský súd v Prešove v rozsudku 1 S/53/2011 zo dňa 8. novembra 2011.

Na napádanom rozhodnutí správny orgán vyznačil právoplatnosť 17. februára 2011, pričom Najvyšší súd SR v uznesení 10Sžd/27/2012 zo dňa 15. marca 2013 uviedol, že právoplatnosť mala byť vyznačená 18. júna 2010. Keďže priestupca mal týmto rozhodnutím niečo vykonať, a to zaplatenie pokuty a uloženie sankcie, je potrebné toto rozhodnutie zrušiť a rozhodnúť znova.

Po tom, čo návrhu na povolenie obnovy konania nebolo vyhovené, podal žalobca žalobu o preskúmanie označených rozhodnutí. V žalobe právny zástupca žalobcu uviedol navyše oproti pôvodnému návrhu na povolenie obnovy konania aj dôvod, že orgány objasňujúce priestupok nespojili podľa § 57 ods. 1 ZoP na spoločné konanie konanie o priestupku vedené na ORPZ Poprad pod č. ORP73/DI-2/SK-2010 a konanie vedené pod č. ORP-DI-SK-378/2010, ktoré sa stali v septembri 2009 a februári 2010 a konanie o nich prebiehalo na ORPZ ODI v Poprade v priebehu roka 2010. Z toho vyvodzoval nesprávne zistenie skutkového stavu veci, a najmä uloženie prísnejšej sankcie, než ktorá by bola žalobcovi uložená v spoločnom konaní za najprísnejší z priestupkov.

Odvolací súd poukazujúc na znenie § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody, vyslovuje názor, že s dôvodmi pod bodmi 1/ až 3/, pre ktoré bol podaný návrh na obnovu konania, sa krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia náležite vysporiadal, odvolací súd si tieto dôvody osvojuje, nemá k nim čo dodať a považuje ich za

presvedčivé a úplné.

K dôvodu týkajúcemu sa nedostatočne zistenému skutkovému stavu dopĺňa, že ani právny zástupca okrem všeobecného konštatovania o neúplne zistenom skutkovom stave, nepoukázal na žiadny konkrétny dôkaz, ktorý nebol vykonaný alebo bol vykonaný neúplne alebo nezákonne.

Naopak, dôkazy vykonané v pôvodnej veci (zadržanie vodičského preukazu pre jazdu bez vodičského preukazu) boli dostatočné a vykonané zákonným spôsobom na preukázanie viny žalobcu.

K dôvodu spoločného konania odvolací súd dopĺňa, že takýto dôvod v návrhu na povolenie obnovy konania uvedený nebol a prvý krát ho právny zástupca žalobcu uviedol až v žalobe proti rozhodnutiam o nepovolení obnovy konania. Odvolací súd preto, rovnako ako súd prvého stupňa, naň práve z tohto dôvodu neprihliadol.

Z uvedených dôvodov sa stotožnil so záverom krajského súdu o zákonnosti preskúmaných rozhodnutí a postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu a preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

IV.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.